

PASTORALE
PASTORAL LETTERS

Cuvânt pastoral la Sărbătoarea Învierii Domnului

† LAURENȚIU,

DIN MILA LUI DUMNEZEU,
ARHIEPISCOPUL SIBIULUI ȘI MITROPOLITUL ARDEALULUI

*Iubitului nostru cler, cinului monahal
și drept-credincioșilor creștini,
har, milă și pace de la Dumnezeu, iar de la noi, arhieresti binecuvântări!*

*„Cât este de sfântă, cu adevărat, și întru totul prăznuită
această noapte de mântuire și strălucită..., în care Lumina
cea fără de ani din mormânt cu trupul tuturor a strălucit”
(Stihira a 7-a din Canonul Învierii).*

Iubiții mei fii duhovnicești,

An de an, noaptea de Paști ne aduce lumină și bucurie sfântă în viața noastră. Pentru această *noapte de taină*, „*Praznic al Praznicelor și Sărbătoare a Sărbătorilor*”, ne-am pregătit sufletește de-a lungul Postului Mare, hrănindu-ne cu lumina rugăciunii, a nevoițelor și a Sfințelor Taine, pentru ca, înveșmântați în „*haina de nuntă*”, să intrăm întru *bucuria* Domnului nostru.

Astăzi, cu toții devenim „*purători de lumină*” și cu sufletele luminate suntem chemați să intrăm și să cinăm împreună cu Hristos cel Înviat la Sfânta Liturghie – ospățul ceresc al bucuriei nesfârșite a biruinței Lui asupra morții veșnice.

Învierea Domnului Hristos ne arată, tuturor, rostul dumnezeiesc al vieții noastre. Oricâte suferințe am avea, oricâte încercări ar veni peste noi, oricât de mult am fi copleșiți de necazuri, ziua de Paști rămâne, pentru noi, *lumină, speranță și mângâiere* de la Hristos cel Înviat, dăruind un sens mântuitor tuturor încercărilor vieții noastre. Atmosfera aceasta plină de *pace* și de *fericire* a acestei

ÎPS Dr. Laurențiu Streza

noapți sfinte definește existența noastră de creștini. Astăzi, *lumina* pe care o purtăm în suflete și *bucuria* acestui praznic strălucesc pe fețele noastre, iar *mulțimea de făclii luminoase* care înconjoară bisericile noastre umplu lumea întreagă de *bucurie* și de *încredere* în ajutorul Celui care a pățimit, a murit și a înviat pentru noi. Cu *smerenie* și cu *credință* am venit, asemenea femeilor mironosițe la mormânt, ca să primim în inimile și în viețile noastre *darul Luminii cerești*, pe Iisus Hristos cel Răstignit și Înviat, și astfel, prin iubirea Lui mântuitoare, să ne putem ierta unii pe alții, să refacem comuniunea cu Dumnezeu și cu semenii noștri.

Această realitate tainică a darului ceresc o trăim fiecare dintre noi încă de la începutul Slujbei de Înviere, când suntem chemați cu îndemnul: *Veniți de luați lumină!* să ne aprindem lumânarea și candela credinței din *sfânta lumină* de pe mormântul Domnului, de la Ierusalim, și să primim vestea cea bună a Învierii, proclamată prin Sfânta Evanghelie a Paștilor, pentru a deveni cu toții vestitori ai bucuriei Învierii, cântând imnul biruinței creștine: „*Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le*”.

În acest miez de noapte bisericile noastre sunt pline de lumină. Cântările de la strană ne îndeamnă să ne împărtășim din această lumină a praznicului, „*curățindu-ne simțirile, pentru a vedea pe Hristos strălucind din mormânt cu neapropiată lumină a Învierii*”. Astăzi, când „*toate s-au umplut de lumină, și cerul, și pământul, și cele dedesubt*”, toți am devenit „*purtători de lumină*” și, ca niște „*făclii de Dumnezeu luminate*”, suntem chemați să primim Lumina lui Hristos, preaslăvind Paștile Sale cele veșnice.

Din Lumina Învierii se aprinde și lumina sufletelor noastre. Astăzi vedem cu ochii cei tainici ai inimii că *Dumnezeu este Lumină*, iar în această lumină tainică sunt cuprinse toate frumusețile darurilor cerești împărtășite nouă: *bunătatea, iertarea, iubirea milostivă, părinteasca purtare de grijă*. Astăzi cunoaștem că păcatul și lucrările celui rău ne-au despărțit și ne-au înstrăinat de lumina cea neapropiată a vieții Preasfintei Treimi.

Astăzi ne bucurăm cu adevărat că în acest întuneric al egoismului și al morții în care zăceam cu toții a strălucit Lumina dumnezeiască prin Trupul răstignit și înviat al Mântuitorului și ne-a izbăvit pe noi de robia morții și a diavolului. Nu doar Pătimirile și Moartea Lui pentru noi ne copleșesc, ci, mai ales, faptul că, înviind El și înălțându-Se la Cer, de-a dreapta Tatălui, rămâne împreună cu noi, în Taina Bisericii, până la sfârșitul veacurilor, prin Sfântul Duh, Care vine la noi ca Lumină plină de viață cerească, ca să ne ridice și pe noi la viața Lui, în Împărăția Lui.

Iubiți credincioși,

Lumina Învierii este însăși viața și iubirea lui Dumnezeu împărtășită nouă, oamenilor, care ni se arată ca lumină pentru a o vedea, pentru a o cunoaște și a o

înțelege ca fiind Izvorul a multe și nesfârșite daruri cerești. Dragostea nemărginită a Ziditorului vrea să cuprindă și sufletele noastre prin *frumusețea Feței Lui pline de Lumină*.

Chipul plin de slavă al Mântuitorului, văzut de Sfinții Apostoli pe Muntele Tabor, apoi de sfințele femei mironosițe, după Înviere, ne vorbește despre dragostea vie și personală a lui Dumnezeu pentru noi, despre o iubire care a venit la noi ca Lumină pentru a umple de sens viața noastră.

Astăzi înțelegem și simțim cu toții, mai mult ca oricând, că iubirea lui Dumnezeu este Lumina care ne dă putere să ne ridicăm din întunericul egoismului patimilor pentru a simți dragostea Lui jertfelnică. Știm acum că, doar umblând „întru Lumina Lui, vom vedea lumină” (Ps. 35, 9), și, dacă vom merge „în Lumina Feței Lui” (Ps. 88, 16), această Lumină a Învierii va deveni și pentru noi izvor de har și de sfințenie.

În această zi a Învierii toți purtăm veșminte albe, luminoase și cântăm cu bucurie cântarea baptismală: „*Câți în Hristos v-ați botezat în Hristos v-ați și îmbrăcat*”, mărturisind tuturor că Lumina Învierii ni se face *veșmânt de har*, care învăluie ființa noastră și ne arată ca fii ai Tatălui Ceresc. Lumina Învierii este însăși frumusețea Feței lui Hristos, dăruită nouă ca bogăție nesfârșită de daruri dumnezeiești, fiind chemați, încă din această lume, să pregustăm frumusețea și slava cea netrecătoare a veșniciei Împărăției lui Dumnezeu.

Iubiți fii duhovnicești,

Dacă în lumea noastră pământească nimic nu poate exista fără lumină, prin care totul poate fi văzut și perceput, tot așa și pentru noi, oamenii, care suntem ființe spirituale, fără Lumina Învierii, viața noastră rămâne în umbra morții. Lumina Învierii ne strălucește nouă prin *Trupul lui Hristos*, în *Sfânta Euharistie*, și prin *Fața Lui preacurată*, pe care o vedem în sfințele icoane, în care se cuprind concentrat toate cuvintele Sale, întreaga Sa iubire mântuitoare pentru noi. Această frumusețe a pătruns prin harul Sfântului Duh în sufletele noastre prin *Taina Botezului*, făcându-ne pe toți *icoane vii* ale lui Hristos.

Lumina Învierii, care sălășluiește tainic în sufletele noastre, o înnoim mereu prin împărțășirea cu Sfințele Taine, prin nevoințele duhovnicești, prin dobândirea virtuților, pentru a deveni mădulare vii și martori ai Învierii Sale.

Lumina Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, ca dar al iubirii dumnezeiești mântuitoare pentru noi, constituie mereu șansa unui *nou început*, precum și singura noastră nădejde în vremurile tulburi pe care le trăim. Așa cum, în această noapte a nădejzii și a bucuriei, ne-am aprins făcliile unii de la alții, iar lumina noastră a preschimbat noaptea în zi, tot astfel să ne deschidem inimile întreolaltă, să ne acordăm *iertare și încredere*, să refacem între noi comuniunea sufletească, întru

ÎPS Dr. Laurențiu Streza

care strălucește asemănarea noastră cu Dumnezeu. Să nu ne mai lăsăm cuprinși de judecăți și vorbe deșarte, de invidii, de dușmăanii și de alte răutăți, care sapă prăpăstii adânci în inimile noastre, dar și între noi, despărțindu-ne pe unii de alții. Lumina harului mântuitor, care se revarsă astăzi peste întreaga făptură din izvorul iubirii nesfârșite a lui Dumnezeu față de noi, să cuprindă sufletele noastre, să le înnoiască; să vindece în adâncurile noastre rănile păcatelor, indiferența și uitarea; să ne ridice viețile spre Domnul cel Înviat. Lumina Lui să devină măsura gândurilor, a cuvintelor și a faptelor noastre.

Astfel, luminați de harul Învierii, vom înțelege că viața noastră este darul lui Dumnezeu și o vom trăi ca o *cale* către Împărăția Lui cea veșnică. Viața noastră, a creștinilor, trebuie să fie o *cale a luminii*, o cale spre care privește pururea Fața Domnului. Să nu uităm să căutăm, prin iubire milostivă, „*Fața lui Hristos cel Înviat*” în cel de lângă noi. Căci fiecare semen este o *icoană* a lui Dumnezeu întoarsă spre noi, care ne cheamă la bunătate, la blândețe, la răbdare, la facere de bine.

În bucuria noastră de acum, să nu uităm de cei aflați în suferințe, în necazuri, de cei îndoliați, de cei bolnavi din spitale sau de la casele lor, de cei singuri, de copiii orfani sau părăsiți, de cei săraci, dar și de toți cei care sunt împietriți de necredință. Tuturor acestora, harul Învierii Domnului să le fie sprijin și întărire, vindecare și mângâiere, lumină și mântuire.

Iubiți credincioși,

Aceasta este ziua Învierii Domnului, ziua cea neînserată, „*pe care a făcut-o Domnul ca să ne bucurăm și să ne veselim în ea*”. Cu toții suntem astăzi în *Ierusalimul ceresc*, peste care *slava Domnului a răsărit*. Cu toții săltăm și ne bucurăm sufletește, căci întru Lumina Feței Domnului nădăjduim că vom vedea Lumina vieții veșnice.

Hristos cel Înviat este cu noi toți! Pentru aceasta, vă adresăm tuturor îndemnul Sfântului Apostol Pavel, care să ne însoțească mereu:

„*Privegheați! Stați tari în credință! Îmbărbățați-vă! Întăriți-vă! Toate ale voastre în dragoste să se facă!*” (I Cor. 16, 13).

Hristos a înviat!

† **Laurențiu,**

Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului